

Η Εφημεριδούλα

Φεβρουάριος 2023B

Τεύχος 323 37ος χρόνος

pinteris@hotmail.com

210 - 96 52 336

Εκδότης: Γιώργος Πιντέρης, Ph.D. Ψυχολόγος - Συγγραφέας

Μπράβο COSMOTE

Όσοι είμαστε συνδρομητές της COSMOTE TV κάπου – κάπου αναγκαζόμαστε να επικοινωνήσουμε με το 13888 για βλάβες στο τηλέφωνο και στο ιντερνέτ ή για θέματα λογαριασμού. Σ' αυτές τις περιπτώσεις υπάρχει ένα μήνυμα που σ' ενημερώνει σε πόση ώρα θα σου απαντήσει κάποιος υπάλληλος. Για παράδειγμα, σ' ενημερώνει ότι «ο χρόνος αναμονής είναι 9 λεπτά». Τι γινότανε μέχρι τώρα: Τις μισές φορές, περίμενες και **πράγματι** σου απαντούσε ένας υπάλληλος. Τις άλλες μισές άκουγες ένα μπιπ – μπιπ και έμενες στα κρύα του λουτρού. Στη συνέχεια υπήρξε μια εξέλιξη. Για να μην περιμένεις, σου δίνουν την εναλλακτική ν' αφήσεις έναν αριθμό τηλεφώνου και να σε καλέσουν εκείνοι. Άλλες τηλεφώνουσαν, άλλες όταν σε έπαιρναν χρειάζεις ήδη φύγει απ' το σπίτι.

Πρόσφατα χρειάστηκε το 13888 και εξυπηρετήθηκα. Μια μέρα μετά, έλαβα στο κινητό μου ένα αναλυτικό ερωτηματολόγιο από την COSMOTE που μου ζητούσε να βαθμολογήσω την πρόσφατη εμπειρία μου. Ήταν 6 ερωτήσεις. Στις 5 είχα δηλώσει ικανοποιημένος, ενώ σε μία διάσταση έβαλα «μέτρια». Κι από δω και μπρος έγινε το εξής ασυνήθιστο για τα Ελληνικά δεδομένα:

Την επόμενη μέρα μου τηλεφώνησε από την COSMOTE μια κυρία, (σίγουρα εκπαιδευμένη στην τηλεφωνική επικοινωνία) η οποία με είχε πάρει για εκείνο το «μέτρια». Μ' ερώτησε ενδελεχώς πάνω στο θέμα αυτό, και υποχρεώθηκα να της δώσω όσο το δυνατόν πιο συγκεκριμένες απαντήσεις μπορούσα. Επίσης, μου δόθηκε η ευκαιρία να κάνω μια εφ' όλης της ύλης αξιολόγηση της μέχρι τώρα εμπειρίας μου με την εταιρεία. Μίλησα για τα θετικά και τ' αρνητικά. Όταν τελειώσαμε της είπα: «Να διαβιβάσετε τα θερμά μου συγχαρητήρια στον άνθρωπο που σχεδίασε αυτή την αξιολόγηση».

Τι έγινε; Άλλαξε η διεύθυνση; Άλλαξε κάποιος άνθρωπος – κλειδί; Η αλήθεια είναι ότι τα τελευταία χρόνια οι επιδόσεις της COSMOTE ήταν μέτριες και δεν αναφέρομαι μόνον στο 13888.

Μέχρι πέρυσι από τα αθλητικά κανάλια της COSMOTE μπορούσες να δεις τις Champions, Europa & Conference Leagues, την Αγγλική Premier League και την Ισπανική La Liga. Αυτή τη χρονιά το Αγγλικό και το Ισπανικό πρωτάθλημα τα πήρε η NOVA και η COSMOTE έβαλε στη θέση τους το Ιταλικό και το Πορτογαλικό πρωτάθλημα που είναι σαφώς υποδεέστερα. Τι έκανε ο αρμόδιος της COSMOTE για τα συμβόλαια αυτά; Κοιμότανε!

Ελπίζω, μετά από τηλεφώνημα που είχα μ' εκείνη την κυρία, κάτι στο ανώτερα κλιμάκια της εταιρείας να έχει αλλάξει προς το καλύτερο. Όμως, πριν κλείσω, οφείλω ν' αναφέρω και το εξής: Μια μεγάλη τηλεφωνική εταιρεία στην Αμερική είναι η AT&T θυγατρική της οποίας είναι η Bell. Λουπόν, τέτοια τηλεφωνήματα αξιολόγησης μου έκανε η Indiana Bell το 1980!

Progressnet

- Κατασκευή ιστοσελίδων & e-shop
- Ανάπτυξη Web - Mobile εφαρμογών
- Ανάπτυξη πληροφοριακών συστημάτων

www.progressnet.gr 211 18 28 724

Πίστη και Ελπίδα

Ένας διάλογος

- Η μάνα του Θεού ποια είναι;
 - Εννοείς την Παναγία;
 - Όχι ρε. Αυτή είναι η μάνα του Χριστού.
 - Μα ο Χριστός ήταν ο Θεός.
 - Άσ' τα αυτά μη δημιουργηθεί ανάμεσά μας κανένα νέο... Σχίσμα. Εγώ μιλάω για τη μάνα του μεγάλου Θεού, εκείνου που έκανε και το γιο.
 - Ξέρω γ'ω ποια ήταν;
 - Εγώ νομίζω πως ξέρω.
 - Για πες, να μάθουμε κι εμείς.
 - Η ελπίδα.
 - Δηλαδή, η ανάγκη του ανθρώπου να ελπίζει δημιουργήσε το Θεό.
 - Ακριβώς!
 - Μπορείς να ελπίζεις αν δεν πιστεύεις σε κάτι;
 - Σε τι να πιστεύεις;
 - Στην ύπαρξη μιας Ανώτερης Δύναμης, ενός Θεού.
 - Δηλαδή, νομίζεις πως η πίστη προηγείται της ελπίδας.
 - Έτσι νομίζω. Αν δεν πιστεύεις σε κάτι, πώς να ελπίζεις;
 - Μπορεί όμως, η ανάγκη να ελπίζεις να σε κάνει να κατασκευάσεις έναν Θεό τον οποίο από και κι πέρα πιστεύεις.
 - Το θέμα είναι ότι η πίστη δίνει ελπίδα.
 - Και η ελπίδα πίστη.
 - Ο Θεός δίνει ελπίδα.
 - Η πίστη στο Θεό δίνει ελπίδα. Όμως, η ελπίδα δεν δίνει απαραίτητα πίστη σε κάποιο Θεό. Άλλο να ελπίζω ότι υπάρχει Θεός κι άλλο να το πιστεύω. Αν πιστεύω πραγματικά, τότε σίγουρα ελπίζω κιόλας. Όσοι πιστεύουν αντλούν απ' το Θεό ελπίδα.

- Μ' άλλα λόγια η ελπίδα είναι από τη μια μάνα του Θεού κι από την άλλη... κόρη του.

- Βεβαίως. Είναι μητέρα του Θεού διότι, μπορεί το Θεό να τον δημιουργεί η ανάγκη να ελπίζουμε. Είναι όμως και κόρη του διότι η πίστη στο Θεό δημιουργεί ελπίδα.

- Τι σόι ελπίδα; Τι ελπίζουν αυτοί που πιστεύουν σε Θεό;

- Ότι θα τους προστατεύει απ' ό,τι θεωρούν κακό.

- Το ελπίζουν αυτό ή το πιστεύουν;

- Το ελπίζουν επειδή το πιστεύουν.

- Μα αν το πιστεύουν, γιατί να το ελπίζουν;

- Δεν σε καταλαβαίνω.

- Ας υποθέσουμε ότι έχεις 300 Ευρώ σ' ένα συρτάρι. Σ' αυτή την περίπτωση γνωρίζεις ότι έχεις 300 Ευρώ. Δεν ελπίζεις ότι τα έχεις.

- Πρόσεξε όμως τι είπες: Είπες «γνωρίζεις». Δεν είπες «πιστεύεις».

- Μα άμα γνωρίζω, πιστεύω.

- Η γνώση και η πίστη είναι διαφορετικές έννοιες: Στην πραγματικότητα, αυτό που γνωρίζεις είναι ότι την τελευταία φορά που άνοιξες το συρτάρι, είχε μέσα 300 Ευρώ. Πιστεύεις λοιπόν, ότι τα χρήματα εξακολουθούν να είναι εκεί. Όμως, δεν το γνωρίζεις σίγουρα. Μπορεί στο μεταξύ, κάποιος να τα πήρε.

- Με αυτή την λογική, θα μπορούσαμε να πούμε ότι πιστεύεις πως τα λεφτά είναι κει επειδή ελπίζεις ότι κάποιος δεν τα πήρε. Όμως θα μπορούσαμε να πούμε πως ελπίζεις πως τα λεφτά είναι εκεί επειδή πιστεύεις πως δεν τα πήρε κάποιος.

Μόλις παρακολουθήσαμε ένα διάλογο που έχει σαν κύριο θέμα τη σχέση της πίστης με την ελπίδα. Τελικά, φαίνεται πως αυτές οι δύο έννοιες είναι οι δύο πλευρές του ίδιου νομίσματος. Γι αυτό η εκκλησία τις γιορτάζει την ίδια μέρα! Είναι αδύνατο να υπάρξει η μία χωρίς την άλλη. Δεν είναι δυνατόν να ελπίζω και να μην πιστεύω. Είναι επίσης αδύνατο να πιστεύω δίχως να ελπίζω. Άλλωστε η ελπίδα είναι μια πεποίθηση, δηλαδή μια μορφή πίστης στην πιθανότητα να εξελιχθούν ευνοϊκά τα πράγματα. Μπορώ όμως να μην πιστεύω και να μην ελπίζω σε τίποτα; Μπορεί σε μια τέτοια περίπτωση κάποιος να είναι ψυχικά «καλά»; Μου έρχεται στο νου η επιγραφή πάνω στον τάφο του συγγραφέα Νίκου Καζαντζάκη. Αν ποτέ βρεθείς στο Ηράκλειο της Κρήτης, αξίζει να τον επισκεφθείς.

Συνεδρίες μέσω Skype

Πληροφορίες

pinteris@hotmail.com

210 - 96 52 336

Δεν Ελπίζω Τίποτα
Δεν φοβάμαι τίποτα
Είμαι λέφτερος

Μόνο ένας νεκρός δεν ελπίζει. Αλλά ακόμα κι αυτό, δεν μπορούμε να το πούμε με βεβαιότητα. Συνεπώς, αυτό που πραγματικά εννοεί αυτή η επιγραφή είναι:

Είμαι νεκρός.
Γι' αυτό
δεν ελπίζω τίποτα
και δεν φοβάμαι τίποτα.

ΔΥΣΚΟΛΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

Μέχρι τώρα μιλήσαμε για τον Καχύποπτο, τον Κομπιούτερ και τον Θορυβώδη. Συνεχίζουμε την ξενάγηση στους δύσκολους ανθρώπους με τον Ευμετάβλητο.

Ο Ευμετάβλητος

Εκείνο το μεσημέρι, ο Γρηγόρης ξύπνησε σ' ένα κρεβάτι που δεν ήταν το δικό του. Δίπλα του υπήρχε μια άγνωστη γυμνή γυναίκα γύρω στα 35 η οποία κοιμόταν ακόμα. Το κεφάλι του πήγαινε να σπάσει, τ' αυτιά του βούιζαν και τα είχε εντελώς χαμένα. Πάνω στο κομοδίνο που υπήρχε δίπλα του, ήταν ένα άδειο μπουκάλι ουίσκι κι ένα τασάκι γεμάτο γόπες. Συνειδητοποίησε ότι το δωμάτιο βρωμούσε τσιγαρίλα. Σηκώθηκε κι άνοιξε ένα παράθυρο. Ο ήχος από το δρόμο ξύπνησε και τη γυμνή γυναίκα η οποία βλέποντας το Γρηγόρη γυμνό, αρχικά τρόμαξε, αλλά όταν συνειδητοποίησε ότι ήταν γυμνή και η ίδια, είχε ένα μπερδεμένο ύφος. Δεν είχε καταλάβει ακόμα τι συνέβαινε. Ο Γρηγόρης ένωσε αμήχανα και έψαχνε να βρει το εσώρουχό του. Η γυναίκα, απλώς τράβηξε το σεντόνι πάνω της και σκεπάστηκε. Καθώς έψαχνε για τα ρούχα του, η γυναίκα του είτε «καλημέρα». Ανταπόδωσε, αλλά την ίδια στιγμή συνειδητοποίησε ότι δεν θυμότανε τ' όνομά της.

- Πώς σε λένε; τη ρώτησε.
- Σάντρα. Εσένα;
- Γρηγόρη. Πώς βρεθήκαμε εδώ;
- Ήλπιζα ότι θα θυμόσουν εσύ.

Στο μεταξύ, ο Γρηγόρης είχε αρχίσει να ντύνεται. Η Σάντρα τυλίχτηκε με το σεντόνι και πήγε προς το μπάνιο. Ο Γρηγόρης άνοιξε εντελώς τα παράθυρα κι άναψε τσιγάρο. Βρισκόταν στο δεύτερο όροφο μιας πολυκατοικίας, πάνω σ' ένα πολυσύχναστο δρόμο σε μια άγνωστη γειτονιά. Η Σάντρα επέστρεψε φορώντας ένα μπουρνούζι. Ήταν γύρω στα τριανταπέντε, εμφανίσιμη και όπως έδειξε η πρώτη κουβέντα που του είπε, διέθετε χιούμορ.

- Συνήθως οι άνθρωποι πρώτα συστήνονται και μετά κάνουν σεξ. Φαίνεται ότι εμείς το πήγαμε ανάποδα. Γρηγόρη είτε σε λένε;

COOLMATTER TECHS
Υποστήριξη Υπολογιστών
6931 251 421

- Ναι. Σε ποια γειτονιά είμαστε;
- Στο Παλιό Φάληρο. Εσύ που μένεις;
- Στη Νέα Σμύρνη. Μπορείς να μου πεις πώς βρεθήκαμε εδώ;
- Το ίδιο ετοιμαζόμουν να σε ρωτήσω κι εγώ.

Ο Γρηγόρης είναι 42 ετών. Μέχρι τώρα, είχε μια πολυτάραχη ζωή. Παράτησε το σχολείο και προτίμησε να πάει σε μια τεχνική σχολή. Άνοιξε, με τη βοήθεια του πατέρα του, ένα συνεργείο για εξαμίσεις, αλλά μετά τον πρώτο χρόνο, πήγαινε ...όποτε ήθελε. Ξαν μάλιστα έκα-νε προχειροδουλειά, με αποτέλεσμα οι πελά-

τες να πηγαίνουν μια φορά και να μην ξαναπα-τάν στο μαγαζί του.

Αυτό που τον χαρακτηρίζει είναι μια παρορμη-τική και παρακινδυνευμένη συμπεριφορά. Ενεργεί, χωρίς να σκέφτεται, και μετά χτυπάει το κεφάλι του. Οδηγεί πωμένος, κάνει σεξ με γυναίκες που δεν τις ξέρει καλά χωρίς προφύ-λαξη, τρώει τα λίγα λεφτά που βγάζει στο τζόγο κι έχει βουλιμικά ξεσπάσματα σε βαθμό που να μη μπορεί να πάρει ανάσα. Με δυο λόγια, είναι ο χειρότερος εχθρός του εαυτού του.

Είναι εδώ και δύο χρόνια χωρισμένος, έχει έναν γιό οχτώ ετών τον οποίο λατρεύει και με τον οποίο έχουν μια πολύ καλή σχέση. Το παιδί με τη συγκατάθεση του Γρηγόρη (ευτυχώς) ζει με τη μάνα του. Ο γάμος ήταν ανάμεσα σε δύο παρορμητικούς ανθρώπους οι οποίοι πλησία-ζαν τα σαράντα και είχαν το πίσω μέρος του μυαλού τους και την... αποκατάσταση. Ο πα-ρορμητισμός, οδήγησε σ' ένα παθιασμένο σεξ, σε μια εγκυμοσύνη και στο γάμο.

Όμως, ο παρορμητισμός ήταν βασικό στοιχείο της προσωπικότητας και των δύο. Έτσι, όταν στο γάμο άρχισαν οι συγκρούσεις αναγκών, η αδυναμία τους να συνεννοηθούν με διάλογο οδήγησε στην αμοιβαία σωματική βία. Τρέχα-νε στην αστυνομία, ο ένας με γδαρμένο πρό-σωπο κι ένα καρούμπαλο από τηγάνι, και η άλλη με μαυρισμένα μάτια. Έτσι, κατέληξαν στο διαζύγιο. Τα περισσότερα ζευγάρια που παίρ-νουν διαζύγιο, μετά από 6 μήνες έως ενάμιση χρόνο «εμπόλεμης» κατάστασης ηρεμούν και, αν έχουν παιδιά, κάπως τα βρίσκουν μεταξύ τους.

Στην περίπτωση του Γρηγόρη, ο πόλεμος με την τέως σύζυγό του όχι μόνον αυξήθηκε μετά το χωρισμό, αλλά έγινε ...Τρωικός. Κράτησε πε-ρίπου δέκα χρόνια! Η αιτία ήταν η βάφτιση του παιδιού. Η μητέρα ήταν θρήσκα και ήθελε να βαφτίσει το παιδί. Ο Γρηγόρης σαν «κομμουνι-στής» (τρομάρα του) ήταν ανένδοτος: «Το παι-δί θ' αποφασίσει αν θα βαφτιστεί, όταν φτάσει 12 ετών».

Ο Γρηγόρης ανήκει σε μια κατηγορία που ονο-μάζεται «οριακή προσωπικότητα». Η σύζυγος ήταν παρμητική, αλλά όχι οριακή. Κάτω από κανονικές συνθήκες, το οριακό άτομο είναι νορμάλ. Όταν στριμώξουν συναισθηματικά τα πράγματα, επειδή, σαν παρορμητικός έχει πολ-λύ χαμηλή ανοχή στη στέρηση είναι ικανός

ακόμα και με φόνο ή αυτοκτονία. Η ψυχική του ισορροπία είναι πολύ εύθραυστη και ευμετά-βλητη. Γι' αυτό και καλό θα ήταν με τέτοιους ανθρώπους να κρατάς μια απόσταση ...ασφα-λείας. Ποτέ δεν ξέρεις.

Θα μου πεις «αφού κάτω από κανονικές συν-θήκες συμπεριφέρεται νορμάλ, πώς μπορώ να ξέρω ότι έχω πέσει σε οριακή προσωπικότη-τα»; Η απάντηση είναι απλή. Σαν παρορμητι-κός που είναι, αναφέρεται συχνά σε προσωπι-κές εμπειρίες του παρελθόντος στις οποίες δια-φαίνεται το ακραίο στοιχείο. Για παράδειγμα σου αναφέρει ότι τσακώθηκε με τη γκόμενα και πήρε το αμάξι, πήγε στην παραλία, ήπιε ένα μπουκάλι ουίσκι και μετά οδήγησε μέχρι το σπίτι του στο οποίο έφτασε σώος από ...θαύμα. Άμα ακούς τέτοιες διηγήσεις, καλά θα κάνεις να τις πάρεις στα σοβαρά γιατί ποτέ δεν ξέρεις αν θα βρεθείς σε κάποια σύγκρουση αναγκών με έναν τέτοιο άνθρωπο.

10ος Χρόνος !

Κάθε Τετάρτη 11:00 π.μ.

ακούτε από το διαδίκτυο

την εκπομπή

Χαβαλές & Επιστήμη

με τη Μαρίτα Μυρωνάκη

και τον Γιώργο Πιντέρη.

Σάββατο επανάληψη. Η διεύθυν-ση στο διαδίκτυο είναι:

<https://onlineradiobox.com/gr/kentrokardias95/?cs=gr.kentrokardias95&played=1>

Οι εκπομπές της 1ης και 8ης Φε-βρουαρίου αναβλήθηκαν λόγω τεχνικού θέματος. Συνεχίζονται κανονικά από 15 Φεβρουαρίου

Άρθρο του Λάμπρου Ροϊλού

Αν ήμουν Ανδρουλάκης.

Αν ήμουν Ανδρουλάκης και ήθελα την πρόοδο της παράταξης μου, του τόπου και την υστερο-φημία μου, προβληματιζόμενος θα έκανα αρχι-κά τις εξής σκέψεις:

Ότι ξεκινώ με ένα μειονέκτημα που έχει το όνομα του κόμματός μου σαν «ΠΑΣΟΚ_KΙΝΑΛ». (αποδιδόμενο το μειονέκτη-μα αυτό ακριβέστερα Αγγλιστί σαν Handicap/drawback).

Σαν «ΠΑ.ΣΟ.Κ.» στην σύνθετη ονομασία του, το μυαλό πολύ κόσμου πηγαίνει στην διαφθο-ρά με την οποία συνδέθηκε τόσο με Τσοχατζό-πουλους, όσο και με τις μεταφορές χρημάτων σε κούττες από rumpers κατά τις κατηγορίες κα-τά του Ανδρέα Παπανδρέου στο Ειδικό Δικα-στήριο. Στην δίκη αυτή, αθωώθηκε με οριακή διαφορά ψήφων. Αυτά μάλιστα, από πολλούς θεωρήθηκαν ότι ήταν οι κορυφές του παγό-βουνου της διακυβέρνησης του τότε ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Είναι γνωστό κ. Ανδρουλάκη ότι τον Νοέμβριο του 2019 είχατε αντιταχθεί αρχικά στην επαναφορά του ονόματος ΠΑΣΟΚ και του Πράσινου Ήλιου σαν συμβόλου. Ενός πράσινου ήλιου, που όσο ανέτελε, φώτιζε την Ελλάδα με χλωμό φως. Εν συνεχεία σαν πρόεδρος πλέον του ΚΙΝΑΛ, υποκύψατε στο τότε ρεύμα και το δεχθήκατε αφού τέθηκε σε εσωτερική ψηφοφορία τον Μάιο 2022.

Αλλά και το ΚΙΝΑΛ δηλαδή «Κίνημα Αλλαγής», που ακολουθεί πλέον το «ΠΑ.ΣΟ.Κ.» στη σύνθετη ονομασία, προκαλεί και τον άλλο αρνητικό συνειρμό, αφού σαν «ΚΙΝΗΜΑ», τότε (Πανελληνίο Σοσιαλιστικό Κίνημα) είχε διαμηνύσει μέσω του Ανδρέα Παπανδρέου την ΑΛΛΑΓΗ που ευαγγελιζόταν, με το σύνθημα «έξω από την ΕΟΚ, γιατί ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο». Πόσο προοδευτικό αλήθεια φαντάζει σήμερα το σύνθημα αυτό; Και πού θα μας είχε οδηγήσει αν αυτή η ΑΛΛΑΓΗ είχε πραγματοποιηθεί;

Ετσι ακόμα και η ονομασία «ΚΙΝ ήμα ΑΛ λαγής», ιδιαίτερα μετά το «ΠΑ.ΣΟ.Κ.» απωθεί δίπλα.

Δεν έχετε βέβαια (-ευτυχώς για την χώρα-) και το ανάστημα, το κληρονομημένο επώνυμο και «στόφα» του λαοπρόβλητου και του λαοπλάνου ηγέτη, ενός Ανδρέα Παπανδρέου, ώστε αντιπαραβάλλομενος με τον άλλο αξιοπρόσεκτο σαν παρουσία, (αλλά με μηδέν ουσία), επίσης λαοπλάνο κ. Τσίπρα, να μπορέσετε να ξεκολλήσετε από το 10 με 11% στις δημοσκοπήσεις. Ακόμα κι' αν θεωρείται επιτυχία σας το δι-

Στην ιστοσελίδα
pinteris.gr

**ΜΑΘΑΙΝΩ ΧΩΡΙΣ
ΔΙΑΒΑΣΜΑ**

1. Η Διανοητική Νοημοσύνη
2. Η Συναισθηματική Νοημοσύνη
3. Η Ψυχολογία του Καρλ Γιούνγκ:
4. Συναισθήματα που δεν εξηγούνται
5. Η Ευθύνη - Μια άγνωστη λέξη
6. Η θεωρία του Carl Rogers
7. Σεξ Αυτοπαρατήρηση
8. Το Φλερτ
9. Κριτική της Αστρολογίας
10. Ο Καραγκιόζης και ο ψυχολόγος

ψήφιο ποσοστό μετά την διαδοχή της κας Γεννηματά στην ηγεσία του κόμματος.

Αν ήμουν Ανδρουλάκης λοιπόν, θα αναλογιζόμουν τι πέραση έχει σήμερα στον Ελληνικό λαό η «ξύλινη» έννοια των «προοδευτικών δυνάμεων» που είχε εφεύρει σαν όρο ο Ανδρέας σε αντικατάσταση του ξεπερασμένου τότε όρου των «Δημοκρατικών δυνάμεων»;

«Προοδευτικότητα» δεν σημαίνει οποιαδήποτε ριζοσπαστική αλλαγή, αν αυτή δεν συνοδεύεται με τον στόχο της βελτίωσης της διοίκησης, της οικονομίας, της παιδείας, του πολιτισμού, της αμυντικής και αστυνομικής ασφάλειας των πολιτών, της υγείας, της απονομής της δικαιοσύνης, του σεβασμού των θεσμών και της βελτίωσης της κοινωνίας εν γένει.

Πόση προοδευτικότητα ενέπνεαν οι διορισμοί στο υδροκέφαλο, κομματικό και ελλειμματικό δημόσιο επί ΠΑΣΟΚ; Καθώς και η διασπάθιση του δημοσίου χρήματος από πολιτικούς; Τα δύο αυτά ήταν τα βασικά αίτια, που λόγω του συσσωρευμένου χρέους που προκάλεσαν, μας οδήγησαν, με αφορμή την πτώχευση της Lehman Bros το 2009, στα μνημόνια.

Ποια πρόοδο σημείωσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. όταν από κόμμα εξουσίας κατέληξε σε μονοψήφια ποσοστά κάτω και από την Χρυσή Αυγή και το Κ.Κ.Ε.; Πόσο προοδευτικός φαντάζει ο ΣΥΡΙΖΑ όταν επί ημερών του έκλεισαν οι Τράπεζες και κινδυνεύσαμε να επανέλθουμε στη δραχμή; Αν είχε γίνει αυτό, με την σημερινή ενεργειακή/ οικονομική κρίση θα συναγωνιζόμασταν σε τριψήφιες ποσοστιαίες αυξήσεις πληθωρισμού την γείτονά μας Τουρκία.

Όχι μόνον δεν έσκισε ή «κατήργησε τα μνημόνια με ένα νόμο», όπως υποσχόταν πριν γίνει κυβέρνηση ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά υπέγραψε και νέο μνημόνιο. Ήταν και αυτό σίγουρα μια «πρόοδος» στην συνειδητοποίηση από αυτό το κόμμα, τι θα πει ρεαλιστική πολιτική. Χωρίς όμως να είναι πρόοδος για τον τόπο.

Μετά την πτώση του κομμουνισμού η σοσιαλιστική ιδεολογία των αριστερών κομμάτων στην Ελλάδα (και όχι μόνον) έπαψε να είναι κάτι καινοτόμο, προοδευτικό ή και εφαρμόσιμο πολιτικά.

Λαμβανομένων υπ' όψιν όλων αυτών, η πραγματική πρόοδος συνίσταται στην συνειδητοποίηση από τον κόσμο ότι η ιδιωτική πρωτοβουλία, ο ανταγωνισμός και η χρηματοδοτική τους ενίσχυση είναι αυτά που θα δημιουργήσουν θέσεις εργασίας και μεγαλύτερη πίτα για όλους.

Είναι αυτό που ονομάζουμε ανάπτυξη. Για ανάπτυξη και επενδύσεις μιλάει και ο ΣΥΡΙΖΑ. Η πραγματική ανάπτυξη όμως είναι ο ιδιωτικός τομέας να γεμίσει τα ταμεία του δημοσίου για να μπορούν να πληρωθούν οι μισθοί των δημοσίων υπαλλήλων. Γιατί η φορολόγηση των τελευταίων δεν κάνει τίποτα άλλο από το να διακινεί δημόσιο χρήμα, από τη μια τσέπη του δημόσιου στην άλλη. Δεν προσθέτει στο δημόσιο χρήμα.

Αντιθέτως η υπερφορολόγηση του ιδιωτικού τομέα, καταστρέφει τον μοναδικό, προσθετικό πόρο του δημοσίου.

Λαμβανομένων υπ' όψιν των πιο πάνω. Αν ήμουν Ανδρουλάκης θα ήταν φρόνιμο να συνδέσω την πρώτη μου συμμετοχή σε κυβερνητική θητεία, με κόμμα σαν τον ΣΥΡΙΖΑ που η πλειοψηφία του κόσμου θεωρεί ότι απέτυχε παταγωδώς στην προηγούμενη διακυβέρνηση; Ή με

την Ν.Δ. που παρά τις μεγάλες εξωγενείς κρίσεις που αντιμετώπισε ανταπεξήλθε υποδειγματικά; Εν όψει μάλιστα του δεδομένου ότι οι κρίσεις αυτές (ενεργειακή/οικονομική, αντιπαράθεση με Τουρκία, μεταναστευτικό, πόλεμος στην Ουκρανία, κλιματική αλλαγή κλπ) θα συνεχιστούν και μετά τις εκλογές;

Αν ήμουν Ανδρουλάκης, θα συζητούσα σοβαρά, να συγκυβερνήσω υπό την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ με τις άλλες «προοδευτικές δυνάμεις»; Όπως το κόμμα του κ. Γιάννη με ένα «ν»; Που αντί για «ΜΕΡΑ ΕΙΚΟΣΙ ΠΕΝΤΕ» θα έπρεπε σωστότερα να λέγεται «ΜΙΑ ΜΕΡΑ στο ΠΑΡΑ ΠΕΝΤΕ έξω από το ΕΥΡΩ»; Ή με το Κ.Κ.Ε. που προεκλογικά, συγκεκριμένα στις 7/6/2019, ο κ. Τσίπρας είχε συμπεριλάβει στις «προοδευτικές δυνάμεις» με τις οποίες επεδίωκε ανοιχτά μετεκλογική συνεργασία;

Πόσο προοδευτικό αλήθεια, μπορεί να θεωρείται ένα κόμμα-απολίθωμα σαν το ΚΚΕ, με την ιδεολογία που στην πράξη χρεοκόπησε εδώ και τριάντα χρόνια; Που πραγματικό σκοπό έχει την κατάλυση του αστικού, δημοκρατικού πολιτεύματος και την αντικατάστασή του από ένα Σταλινικού τύπου αντιευρωπαϊκό καθεστώς; Το οποίο έτσι και αλλιώς βλέπει τον ΣΥΡΙΖΑ και τον κ. Τσίπρα όπως ο διάβολος το λιβάδι;

Αν ήμουν Ανδρουλάκης, θα συμμετείχα σε κοινή κυβέρνηση με τον ΣΥΡΙΖΑ του οποίου οι προηγουμένοι συγκυβερνήτες ήσαν οι ακροδεξιόι ΑΝΕΛ;

Αλήθεια τι απέγινε αυτό το κόμμα; Τι μέλλον είχε μετά από αυτήν την συγκυβέρνηση; Όταν ακόμη και του αρχηγού του κ. Καμένου το απλό επίθετο έγινε επιθετικός προσδιορισμός του προσώπου αυτού; Θα ήθελα την ίδια τύχη για το κόμμα μου;

Αν ήμουν Ανδρουλάκης, θα συνεργαζόμουν μετεκλογικά με τον ΣΥΡΙΖΑ; Που την 30/1/23 δια της εκπροσώπου του εμμέσως ουσιαστικά με εξεβίασε, να μην συνεργαστώ με την Ν.Δ., διότι αν το έκανα, αυτό θα σήμαινε ότι εκβιάστηκα από την Ν.Δ. να το κάνω;!!! Υπονοώντας έτσι βέβαια ότι από την νόμιμη «επισύμβαση» (παρακολούθηση) μου από την ΕΥΠ, προέκυψε κάτι ιδιαίτερα μεμπτό σε βάρος μου!! Σε τέτοια υπόληψη με έχει λοιπόν ο ΣΥΡΙΖΑ;!! Θα σκεπτόμουν, αν ήμουν Ανδρουλάκης.

Αν ήμουν Ανδρουλάκης, θα επέλεγα να μην

**ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΟ
ΚΕΝΤΡΟ
ΜΙΚΡΩΝ
ΖΩΩΝ**

**ΝΙΚΟΣ Α. ΠΑΡΑΓΥΙΟΣ
ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΣ Α.Π.Θ.**

**ΚΑΘΗΜ.: 10:00 π.μ. - 01:00 μ.μ.
& 05:30 μ.μ. - 08:30 μ.μ.
ΣΑΒΒΑΤΟ: 10:00 π.μ. - 01:00 μ.μ.**

**ΦΟΙΒΗΣ 46 - ΓΑΥΦΑΛΑ
ΤΗΛ. ΙΑΤΡ.: 210 89 46 233
ΚΙΝ.: 6932 232 593**

**paragioun@yahoo.gr
www.vetecure.gr**

κάνω σημαία στις εκλογές την τυπικά νόμιμη παρακολούθησή μου από την ΕΥΠ, για λογαριασμό (όπως διέρρευσε) κάποιου ξένου κράτους.

Για τον απλουστάτο λόγο, ότι: με (1) δεδομένες τις κατηγορίες για διαφθορά της συναδέλφου μου ευρωβουλευτού κας Καϊλή που ανήκει στο Π.Α.Σ.Ο.Κ. ΚΙΝΑΛ, με εμένα επίσης ευρωβουλευτή και αρχηγό της, και (2) δεδομένη την παρακολούθησή της από τις Βελγικές αρχές, θα ήταν λογικά πιθανόν, η παρακολούθησή της να συνδεόταν με τη δική μου για τους ίδιους λόγους. Υπό την έννοια, ότι αν είχε διαπιστωθεί ότι υπήρχε εμπλοκή της κας Καϊλή, δεν θα ήθελαν οι ίδιες αρχές να διαπιστώσουν μήπως και ο αρχηγός του κόμματός της, εμπλεκόταν στην ίδια υπόθεση;

Γεγονός είναι ότι: (α) Η «νόμιμη επισύνδεση» από την ΕΥΠ του κ. Ανδρουλάκη ξεκίνησε την 12/9/21 (όλα τα στοιχεία έχουν διαγραφεί πλην του εγγράφου έναρξης). (β) Οι εμπλεκόμενοι Παντσέρι και ο σύζυγός της κας Καϊλή άρχισαν τις συναλλαγές με το Κατάρ τουλάχιστον από το 2018, και (γ) οι Βελγικές αρχές την παρακολουθούσαν επί μήνες.

Αν ήμουν λοιπόν Ανδρουλάκης, θα είχα την υποψία ότι τα δύο θέματα των παρακολουθήσεων ίσως να συνδέονται και το τυχόν πυροτέχνημα που θα ετοιμάζα για τις εκλογές, να αποδεικνυόταν τράκα-τρούκα ή χειρότερα ακόμα να έσκαγε στα χέρια μου.

Αν ήμουν συνεπώς Ανδρουλάκης, δηλονότι ένας έντιμος, αδιάφθορος και νέος σχετικά πολιτικός, όπως είμαι. Θα προσπαθούσα να διατηρήσω αυτά τα χαρακτηριστικά κρατώντας χαμηλούς τόνους. Να εμφανίσω ένα θετικό, εμπειριστατωμένο, πολιτικό πρόγραμμα χωρίς ακρότητες, γιατί αυτό είναι το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό των ανθρώπων του κέντρου από το οποίο θα αντλήσω την δύναμη μου.

Βεβαίως σαν Ανδρουλάκης είμαι υποχρεωμένος να τηρήσω ίσες αποστάσεις από τους 2 διεκδικητές. Θα πρέπει επίσης, αναπόφευκτα, να θυμίσω ότι αποτελώ συνέχεια ενός κόμματος που υπήρξε στην εξουσία πολλά χρόνια και αν μη τι άλλο επί πρωθυπουργίας κ. Σημίτη ολοκλήρωσε την έναρξη μας στην Ευρωζώνη.

Αν ήμουν λοιπόν Ανδρουλάκης, τουλάχιστον, θα σκεφτόμουν σοβαρά τα πιο πάνω.

Αλλά Ανδρουλάκης δεν είμαι.

Αλλά μόνον ένας απλός σκεπτόμενος πολίτης, χωρίς καν τον τίτλο του «προοδευτικού».

Γιατί να με ακούσει;

Λάμπρος Ροϊλός, συντ. δικηγόρος παρ'Αρείω

Έντονα συναισθήματα και συμπεριφορά

Τα συναισθήματα δημιουργούνται με δύο τρόπους: Ο ένας είναι από τον τρόπο που ερμηνεύουμε τα ερεθίσματα που δεχόμαστε από το περιβάλλον και ο άλλος είναι από συναισθηματικές μνήμες. Για παράδειγμα, κάποιος μου μιλάει χαμογελαστός, αλλά πιστεύω ότι με ειρωνεύεται. Κατά πάσα πιθανότητα θα θυμώσω. Εδώ ο θυμός προέρχεται από την ερμηνεία που δίνω. Σ' αυτή την περίπτωση το συναίσθημα είναι προϊόν της λογικής. Στο θέμα αυτό έχω γράψει το βιβλίο «Όταν η λογική παραλογίζεται» (Ψυχογιός, 2016).

Για άλλες Εφημεριδούλες και άλλα πολλά:

<https://www.pinteris.gr>

Γιώργος Πιντέρης, Ph. D.
Ψυχολόγος

ΟΤΑΝ Η ΛΟΓΙΚΗ ΠΑΡΑΛΟΓΙΖΕΤΑΙ

Ζήσε την πραγματικότητα και διώξε το άγχος και την κατάθλιψη

Υπάρχουν όμως και τα συναισθήματα που προέρχονται από συναισθηματικές μνήμες. Γνωρίζεις έναν άνθρωπο και ενώ κουβεντιάζετε, για κάποιον ανεξήγητο λόγο, έχεις μια αίσθηση φόβου. Ο λογικός εγκέφαλος (φλοιός) δεν μπορεί να εξηγήσει το συναίσθημά σου. Όμως, ο συναισθηματικός σου εγκέφαλος θυμάται ότι, είχες κάποτε έναν πολύ αυστηρό δάσκαλο που οι μαθητές τον έτρεμαν, και ο συνομιλητής σου μιλάει ακριβώς όπως εκείνον. Ο λογικός εγκέφαλος δεν έχει πρόσβαση σ' αυτή τη μνήμη. Έτσι το συναίσθημα παραμένει ανεξήγητο.

Ο σκοπός αυτό του άρθρου είναι να μας βοηθήσει να ελέγχουμε τη συμπεριφορά μας (δηλαδή, αυτά που λέμε και κάνουμε) όταν μας έχει κυριέψει ένα έντονο συναίσθημα. Δεν έχει σημασία αν το συναίσθημα προέρχεται από μια λογική ερμηνεία ή από κάποια συναισθηματική μνήμη. Όταν είναι έντονο, ο συναισθηματικός εγκέφαλος (του θηλαστικού) παραμερίζει τον διανοητικό εγκέφαλο. Έτσι έχουμε φαινόμενα όπως τα εγκλήματα που γίνονται «εν βρασμό», παρορμητικές προτάσεις γάμου ή ακόμα και σπατάλη χρημάτων από υπερβολικό ενθουσιασμό.

Τι μπορούμε λοιπόν να κάνουμε όταν ο συναισθηματικός εγκέφαλος έχει κάνει κατάληψη στον διανοητικό ώστε να μην πούμε ή να κάνουμε κάτι το οποίο, μόλις ηρεμήσουμε θα το έχουμε μετανιώσει; Αν γνωρίζεις στοιχειωδώς πώς λειτουργεί ο εγκέφαλος, η λύση είναι σαν του αυγού του Κολόμβου: Η όλη ιδέα είναι να επαναφέρεις τον φλοιό στο παιχνίδι. Και πώς γίνεται αυτό; Λέγοντας από μέσα σου «τώρα έχω θυμώσει, τρομοκρατηθεί, ενθουσιαστεί» κ.λπ. Μόλις το κάνεις αυτό ξαναμπάνει ο φλοιός, δηλαδή η λογική στο κύκλωμα. Σου φαίνεται απλό; Δεν είναι. Είναι πολύ δύσκολο την ώρα που σ' έχει κυριεύσει ένα έντονο συναίσθημα να έχεις την ψυχραιμία να τ' ονομάσεις

Διαδραστική Εφημεριδούλα

Οι αναγνώστες μπορούν να συμμετέχουν ενεργά με τρεις τρόπους:

Ο πρώτος, με το να προτείνουν θέματα για τα οποία θα ήθελαν να μάθουν κάτι περισσότερο.

Ο δεύτερος με σχόλια, απορίες και παρατηρήσεις που – αν παρουσιάζουν ενδιαφέρον και δεν είναι μακροσκελή – θα μπαίνουν σε μια μόνιμη στήλη με τίτλο Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ.

Ο τρίτος με κάποιο σύντομο άρθρο, δικό του ή κάποιου άλλου. Όλα αυτά πάντα με αποστολή στο pinteris@hotmail.com.

από μέσα σου και να πεις π.χ. «τώρα είμαι έτοιμος να τα σπάσω όλα». Τι θα γίνει αν το πεις; Θα μπει η λογική στη μέση και δεν θα ...τα σπάσεις όλα. Δεν θα παρεκτραπείς. Το σημαντικό είναι απλά ν' αναγνωρίσεις το συναίσθημά σου. Αν πεις «δεν πρέπει να νιώθω έτσι» θα παρεκτραπείς διότι λες μεν ότι δεν πρέπει να νιώθεις έτσι, αλλά δεν λες τι νιώθεις. Έτσι δεν μπαίνει ο φλοιός στο κύκλωμα.

Με αυτή τακτική, εκεί που σου έρχεται να κάνεις μια πρόταση γάμου σε κάποιον που γνωρίζεις δέκα μέρες και την έχεις «ερωτευτεί», αν πεις εκείνη την ώρα από μέσα σου «τώρα έχω ενθουσιαστεί», μπορεί και να τη γλιτώσεις μ' ένα αρραβώνα...

Τη διαδικασία αυτή, μαζί με την ανάλογη λειτουργία του εγκεφάλου, την περιγράφω αναλυτικά στο βιβλίο μου «Μα γιατί νιώθω έτσι;» (Θυμάρι 1997).

Γιώργος Πιντέρης, Ph. D.
Ψυχολόγος

Μα, Γιατί Νιώθω Έτσι;

5η έκδοση

Τα Συναισθήματα : Πώς Δημιουργούνται Πώς Ελέγχονται

Εκδόσεις Θυμάρι

ProgressNet

- Κατασκευή ιστοσελίδων & e-shop
- Ανάπτυξη Web - Mobile εφαρμογών
- Ανάπτυξη πληροφοριακών συστημάτων

www.progressnet.gr 211 18 28 724